והיא שפחה לחלק על כל שפחה ושפחה: נזיר שנטמא טומאות הרבה: מאן תנא אמר רב חסדא רבי יוסי בר' יהודה היא דאמר נזירות דטהרה משביעי הוא דחיילא עליה ומשכחת לה כגון שנטמא בשביעי וחזר ונטמא בשביעי וכיון דלא יצא שעה הראויה להקריב בה קרבן אינו חייב אלא קרבן אחד דאי רבי כיון דאמר רבי נזירות דטהרה עד שמיני לא חיילא עליה אי דנטמא בשביעי וחזר ונטמא בשביעי כולה טומאה אריכתא היא אי דנטמא בשמיני וחזר ונטמא בשמיני כיון דיצאת שעה שראוייה להקריב קרבן מחייב על כל אחת ואחת אלא ש"מ ר' יוסי ברבי יהודה (ומאי דרבי יוסי) בר' יהודה דתניא וקדש את ראשו ביום ההוא ביום הבאת קרבנותיו דברי רבי ר"י בר' יהודה אומר ביום תגלחתו: **מתני'** המקנא לאשתו ע"י אנשים הרבה ומצורע שנתנגע נגעים הרבה הביא ציפרין ונתנגע לא עלו לו עד שיביא חטאתו רבי יהודה אומר עד שיביא אשמו: **גמ'** מנלן דכתיב זאת תורת הקנאות תורה אחת לקנויין הרבה: מצורע שנתנגע נגעים הרבה כו': מנלן דכתיב זאת תורת המצורע תורה אחת למצורעים הרבה: הביא ציפרין ונתנגע לא עלו לו עד שיביא חטאתו רבי יהודה אומר עד שיביא אשמו: והאמרת אין מביא אלא קרבן אחד חסורי מחסרא והכי קתני הביא ציפרין ונתנגע אין מביא אלא קרבן אחד ולאקבועי בעניות ובעשירות לא מיקבע עד שיביא חטאת רבי יהודה אומר עד שיביא אשמו תנן התם מצורע שהביא אשמו והעשיר הכל הולך אחר חטאת דברי ר"ש רבי יהודה אומר הכל הולך אחר אשם תניא ר"א בן יעקב אומר הכל הולך אחר ציפרין אמר רב יהודה אמר רב שלשתן מקרא אחד דרשו אשר לא תשיג ידו בטהרתו ר"ש סבר דבר המכפרו ר' יהודה סבר דבר המכשירו ר' אליעזר בן יעקב אומר דבר הגורם לו טהרה ומאי נינהו ציפרין: **מתני'** האשה שילדה ולדות הרבה והפילה בתוך שמונים נקבה חזרה והפילה בתוך שמונים נקבה והמפלת תאומים ר' יהודה אומר מביאה על הראשון ואינה מביאה על השניה מביאה על השלישי ואינה מביאה על הרביעי: **גמ'** מנלן דתני תנא קמיה דרב ששת זאת תורת היולדת לזכר ולנקבה מלמד שמביאה קרבן אחד על ולדות הרבה יכול אף על הלידה ועל הזיבה ת"ל זאת קתני יכול על הלידה ועל הזיבה אינה מביאה אלא קרבן אחד אלא מעתה אכלה דם וילדה ה"נ דאין מביאה אלא קרבן אחד אימא הכי יכול על הלידה שלפני מלאת ועל הלידה שלאחר מלאת ת"ל זאת: הפילה בתוך שמונים כו': כשתמצי לומר לדברי ר' יהודה ולד ראשון גורם ומולד ראשון מונה לדברי חכמים ולד שני גורם ומולד שני מונה כשתמצי לומר פשיטא הכי איתא מפלת תאומים איצטריך ליה ס"ד אמינא במפלת תאומים מודה רבי יהודה לרבנן קמ"ל איבעיא להו בטומאה

נזירות טהרה משביעי חיילא. הלכך כי נטמא תרי זימני בשביעי הוו להו טומאות הרבה דהא אתחלא נזירות דטהרה ולענין קרבן לא מחייב אלא אחד דלא יצא אדם זה לשעה הראויה לקרבן: **וקידש את ראשו.** שנזירות טהרה חלה עליו. יום תגלחתו כו': **מתני' המקנא לאשתו כו'.** מביא מנחת שעורים אחת על כולן כשהוא משקה: **שנתנגע נגעים הרבה.** כגון שספר שבעה ולא הספיק להביא קרבנותיו עד שנתנגע וכן שניה וכן שלישית: **הביא צפרין.** אותן שתי צפרין חיות אחת לשחיטה ואחת לשילוח ולאו קרבן נינהו: **לא עלו לו.** קס"ד דהאי לא עלו לו משמע שצריך לחזור ולהביא לבסוף שתי צפרין לכל נגע ונגע עד שיביא חטאת אבל הביא צפרין וחטאתו ונתנגע אין צריך להביא לכשיטהר על נגע ראשון: **גמ' והאמרת אינו מביא אלא קרבן אחד.** על נגעים הרבה אלמא חד נגעת אריכתא היא ואמאי מחייבת ליה לאתויי צפרים אכל נגע: **ולאקבועיה בעניות כו'.** וה"ק ולא עלו הצפרין ליקבע בעניות ובעשירות דאם היה עני בשעת הבאת צפרין והעשיר צריך להביא קרבן עשיר ואם היה עשיר והעני מביא עני בדלות עד שיביא חטאתו דבתר חטאת אזלינן בין בעניות בין בעשירות: **אשר לא תשיג ידו.** בשעת טהרתו יביא בעניות אע"פ שהעשיר: **ר"ש סבר.** האי טהרתו היינו דבר המכפר חטאו דעל ז' דברים נגעים באין במסכת ערכין (דף טז.): **דבר המכשירו.** אשם שמדמו נותנין על בהונותיו מכשירו בקדשים: **צפרין.** גורמין לו תחלת טהרתו שמדם הצפור מזין עליו: **מתני' האשה שילדה ולדות.** וקא מפרש היכי כגון שהפילה לתוך פ' של נקבה וכו' כגון שטבלה לאחר שבועיים לטומאה ושמשה ונתעברה והפילה נקבה לאחר מ' של ילידת הולד דהיינו כ"ד ללידה ראשונה וחזרה והפילה לסוף כ"ד של זו. ולהכי נקט נקבה דבזכרים ליכא למימר הכי דאי הפילה בתוך מ' דזכר מיא בעלמא הוא האי שני דאין הולד נוצר עד יום מ': **והמפלת תאומים.** אפילו זכרים כגון שנתעברה ג' והפילה אחד לאחר מ' והשני נשתהה ויצא בתוך ימי טוהר הראשון ושלישי בתוך ימי טוהר דשני (א) מביאה קרבן אחד על האחרון ופטורה: **ר' יהודה.** פליג בין אולדות בין אתאומין ואמר מביאה קרבן אחד על הראשון על הולד הראשון ולא על השני מפני שנולד בתוך מלאת של ראשון ומביאה על השלישי משום דהוא לא נולד תוך מלאת דלא חשבינן מלאת לשני דכמאן דליתיה דמי הואיל ונולד תוך מלאת של ראשון ושלישי הרי תחילת לידה ואינה מביאה קרבן על הרביעי הואיל ונולד תוך (מ') מלאת של שלישי אבל שלישי לא נולד תוך מלאת דראשון דהא עברו ימי טומאה דראשון (וילידת שני וטומאתו וילידת שלישי) דהוי טפי מפ' לראשון וגבי תאומים נמי דקפליג ר' יהודה כגון שנולד שלישי לאחר מלאת דראשון ועל מלאת דשני לא איכפת לו דכמאן דליתיה דמי: **גמ'** כל היכא דכתיב תורת משמע רבים: **יכול על הלידה ועל הזיבה.** קרבן אחד כגון שראתה ג' ימים בימי זיבה והפסיקה רביעי וילדה בחמישי הרי זו יולדת בזוב כדאמרי' בנדה (דף לו:) דבעי שתפסוק מן הזוב סמוך ללידה ואם לא פסקה ודאי דם מחמת הולד ואינה יולדת בזוב: **אלא מעתה.** מהיכא תיסק דעתיה דעל הלידה ועל הזיבה קרבן אחד דאיצטריך קרא למעוטי הא ודאי אכלה חלב וילדה מי סלקא אדעתין דמביאה קרבן אחד על הלידה ועל החלב וגבי זיבה נמי מה ענינה אצל לידה: **זאת.** משמע על לידה אחת מביאה [קרבן אחד על ולדות הרבה] הא אחר מלאת חייב על כל אחת ואחת: **לדברי ר' יהודה.** מדלא חשיב מלאת לשני ש"מ ולד ראשון גורם לקרבן ומולד ראשון מונה פ' יום הילכך שלישי שנולד אחר מלאת דראשון ולד מעליא הוא לקרבן: **לדברי חכמים.** דלא מחייבי אלא חד אבתרא מחייבי ליה דסבירא להו ולד שני כלומר אחרון גורם לקרבן וראשון דלא מלו ימי טוהר דיליה לית ליה קרבן ומשני מונין מלאת עד שלישי ומשלישי עד רביעי ולא מטמא מלאת אלא עד בתרא: **פשיטא דהכי איתא.** דאי לאו הכי מאי טעמייהו: **מפלת תאומים איצטריכא ליה.** משום מפלת תאומים איצטריך ליה תנא לאשמועינן דבמפלת תאומים נמי פליג רבי יהודה דמהו דתימא בתאומים מודה דחדא לידה אריכתא היא הואיל ועיבורן כאחת ואית ליה נמי מלאת לשני ושלישי לאו בר קרבן הוא:

והיא שפחה לחלק על כל שפחה ושפחה. תימה דהכא בעינא לחלק אע"ג דגופין מוחלקין והתם פרק אותו ואת בנו (חולין פב:) לא תשחטו ביום אחד משמע דפשיטא דחייב גבי שחטה ואח"כ שחט בניה משום דגופין מוחלקין אע"ג דליכא קרא וכן לקמן בפרק אמרו לו (דף יז.) דאמרי שבתות כי גופין דמיין:

תורה אחת למצורעים הרבה. ובתורת כהנים מפיק ליה מדכתיב וכבשה אחת מלמד שמביא אחת על נגעים הרבה ומוזאת תהיה תורת דריש תורה אחת לכל מצורעין לפי שמצינו שחלק הכתוב בטומאותיהם ובשבועותיהם: **מפלת** תאומים איצטריכא ליה. קס"ד במפלת תאומים מודה רבי יהודה לרבנן וקשה דא"כ מפלת תאומי' למאן קתני לה אי רבנן פשיטא ואי לר' יהודה הא מודה לרבנן צ"ע:

תוספות תורה אחת לקנויין הרבה. תימה דבסוטה מתרץ לרבנן אין אשה שותה ושונה ולר' יהודה כולם אחד ושני [illegible] אינה שותה [illegible] למאי איצטריך דלא מייתי אלא קרבן אחד:

[illegible]

עין משפט נר מצוה

כג א מיי' פ"ו מהלכות נזירות הלכה ז:

כד ב מיי' פי"ד מהלכות [illegible] הלכה טו:

כה ג ד מיי' פ"ה מהל' מחוסרי כפרה הלכה ח:

כו ה ו מיי' שם הל"ט:

כז ז ח מיי' פ"א מהל' מחוסרי כפרה הלכה ה:

מוסף רש"י

נזירות דטהרה משביעי הוא דחיילא. נזיר שנטמא וספר שבעה לטהר ולהתחיל נזירות טהרה, מתי חילא, ומשכחת לה דמביא קרבן אחד על טומאות הרבה, כגון שנטמא בשביעי וחזר ונטמא בשביעי, דהיינו דבשביעי טהור הוה הוו להו ג' טומאות, וקרבן אחד הוא מביא ולא על כל טומאה וטומאה, משום דבשתי טומאות הראשונות לא יצתה שעה הראויה להביא קרבן, דאין הבאת קרבן אלא בשמיני, הלכך אינו מביא אלא על האחרונה. לפיכך נקט תרי זימני נטמא כו', [illegible] טומאות משום דהני כמתחילין טומאות הרבה (לעיל ב:). כולה טומאה אריכתא היא. דלא בא לכלל טהרה (שם). וקדש את ראשו. לנזירות טהרה שהיה [illegible] ביום ההוא. ביום הבאת קרבנותיו [illegible] (נזיר יח.). ביום תגלחתו. שהוא שביעי, [illegible] ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו (שם). והעשיר. עד שלא הספיק להביא את כולן, או עשיר והעני (נדה ע.). הכל הולך אחר חטאת. אם הביא חטאת בהמה בעשירות מביא נמי עולת בהמה [illegible] (ערכין יז וכעי"ז נדה שם). אחר אשם. אם כשהקריב אשמו היה עשיר, יקריב את האחרים בעשירות (נדה שם). אחר ציפרין. שתי ציפרים חיות טהורות שהיה כהן מטהר בהם את המצורע [illegible] (שם וכעי"ז ערכין שם). מקרא אחד דרשו. [illegible] (ערכין שם). דבר המכפרו. [illegible] דבר המכשירו. [illegible] ומאי נינהו ציפרין. [illegible] (שם). תורת היולדת. משמע תורה אחת ליולדת ולדות הרבה (נדה ה.).

שיטה מקובצת

א) נזיר שנטמא טומאות הרבה. פי' הקונטרס הא דלא צריך קרא לומר דחייב קרבן אחת על עבירות הרבה בנזיר כמו דצריך במצורע וביולדת ובשפחה ובסוטה משום דסברא נפקא דאי נטמא בשביעי וחזר ונטמא בשביעי בין לר' ובין לר' יוסי בר יהודה אינו חייב אלא קרבן אחד דהא דצריך קרא גבי יולדת דפטורה בקרבן אחד תוך מלאת היינו משום דאלידה קפיד רחמנא אבל גבי נזיר לא צריך קרא דבין דנטמא בשביעי וחזר ונטמא בשביעי [illegible]

מסורת הש"ס

א) [לעיל ב: נזיר יח:], ב) [נ"ל היא], ג) [לעיל ב:], ד) ערכין יז: נדה ע. נגעים פי"ד מ"ה, ה) [ערכין יז:], ו) [נ"ל הפילה וכ"ה במשנה שבמשניות], ז) [נדה מ.], ח) [יבמות סט:], [illegible]

תורה אור השלם

1. ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא: במדבר ו יא
2. זאת תורת הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה ונטמאה: במדבר ה כט
3. זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן: ויקרא יד ב
4. זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו: ויקרא יד לב
5. והקריבו לפני יי' וכפר עליה וטהרה ממקר דמיה זאת תורת הילדת לזכר או לנקבה: ויקרא יב ז

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה והמפלת וכו' ימי טוהר דשני על כל אלו מביאה קרבן:

גליון הש"ס

גמ' לחלק על כל שפחה ושפחה. ע' קדושין עו ע"ב תד"ה הרי גופין, ובסנהדרין נד ע"ב תד"ה הרבע:

רבינו גרשום

בלילה ושתים ביום ומביא רדא ראייה ראשונה של זב אם לא ראה שוב איתה ראייה אחת דינה כשכבת זרע בעלמא וכבעל קרי דאין לה אלא טומאת ערב בלבד: ואילו הוא עוד תרתי מצטרפי [illegible]

[illegible]